

[PULDYJABEL *sb m*

pułdyjabeł, połdyjabeł.

a pochylone; w poł- o *prawdopodobnie pochylone (tak w poł-); e prawdopodobnie jasne (tak w diabeł).*

sg N połdyjåbeł. *ϕ pl I* pułdyjåbły.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów): pólidyjabła.

Ten, kto zachowuje się jak diabeł, tj. źle, wyrządza szkody, prawie diabeł:

*W przeciwstawieniu: »połdyjabeł ... dyjabeł cały«: Szydźisz ty z Bogá w niebie/ gdyżeś ieft ták
zuchwály/ Nie ieftes poł Dyabeł/ ále Dyabeł cały [o carze Iwanie Groźnym] NeothAcros D3.*

*Wyrażenie: »pułdyjabeł chłopski«: Albo od tych oraczów [panowie usłyszeliby]/ ktore myśliwcy
niektorzy na nie írodzi/ [...] więcey niż łámi pánowie łzárpáią/ á nieborakow vbogich máiętności
pfy łkarmiáią/ á krotko mowiac/ nędzny á niedośćáteczny lud/ nieinaczeý iedno iáko inłse okrutne
bełtyie á zwierzętá/ morduią á łzárpáią/ że nie dziw iż niektore myłliwce pułdiabły chłopskiemi
przezywáią. LorichKosz 134v (Linde).*

MFr